

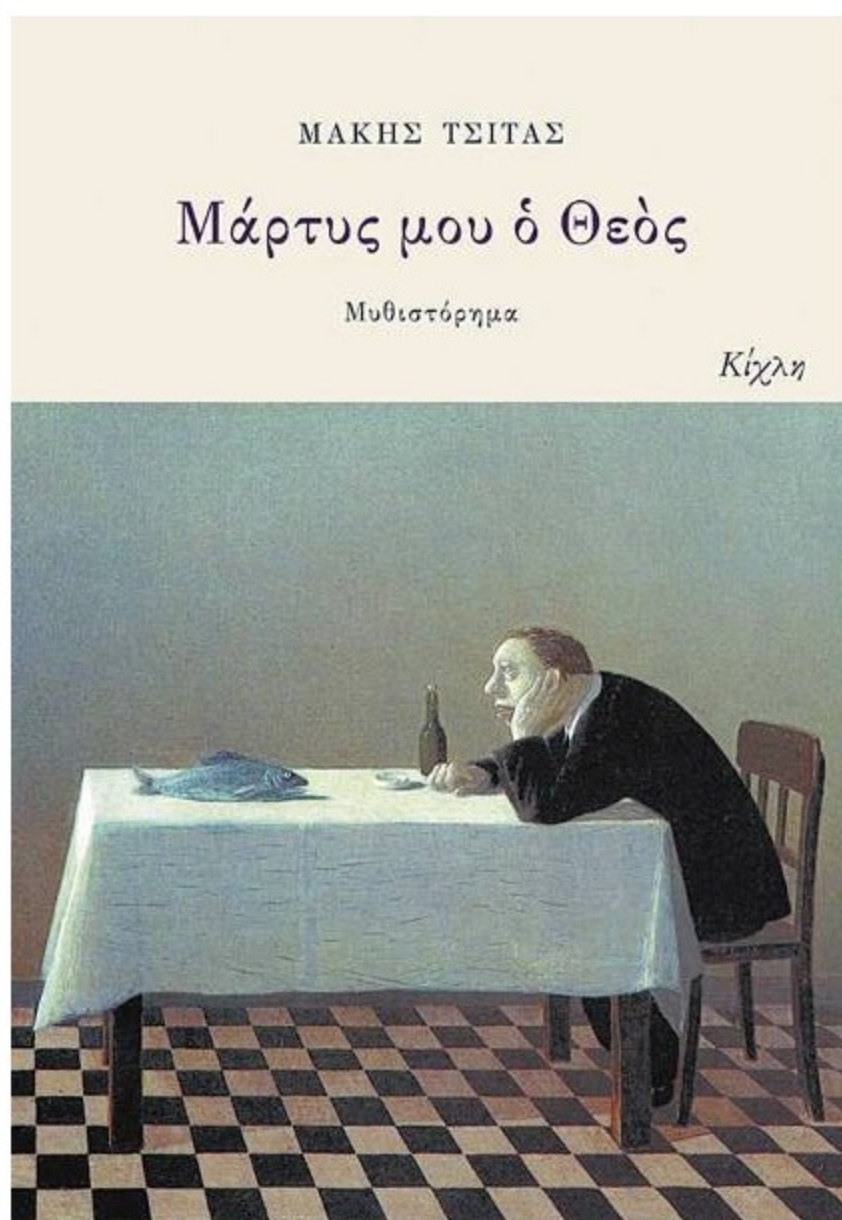
- Πώς αισθάνεστε έπειτα από αυτή τη σημαντική διάκριση;

«Χαρά, τιμή και ικανοποίηση να βλέπω να πηγαίνει καλά ένα μυθιστόρημα που με "βασάνισε" για δέκα χρόνια. Πέρα από το χρηματικό έπαθλο των 5.000 ευρώ που δεν είναι φυσικά ανάξιο λόγου, το σημαντικό με το συγκεκριμένο διαγωνισμό είναι ότι σου παρέχει τη δυνατότητα μετάφρασης και κυκλοφορίας του βιβλίου σου σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης, καθώς αν καταφέρει και βρεις εκδοτικό οίκο, τα έξοδα καλύπτονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση».

- Δεδομένου ότι ήταν η πρώτη σας προσπάθεια, δυσκολευτήκατε να το εκδώσετε;

«Πάρα πολύ και κανονικά δεν θα έπρεπε. Από τους μεγάλους εκδοτικούς οίκους το βιβλίο μου θεωρήθηκε αντιεμπορικό. Μια φίλη μου μάλιστα που εργαζόταν σε έναν από αυτούς, μου είχε πει χαρακτηριστικά: "Θα με ρωτήσει ο εκδότης πόσο θα πουλήσει και είμαι υποχρεωμένη να του πω ελάχιστα". Σε μια άλλη περίπτωση μου είχαν πει ότι δεδομένου ότι ο ήρωας είναι άνδρας δεν θα αρέσει στις γυναίκες, κάτι που φυσικά δεν ισχύει».

- Σας κατέβαλε αυτή η διαδικασία;

«Με έκανε να αρχίσω να αμφιβάλλω γι' αυτό που είχα γράψει, αλλά σε αυτό το σημείο ήταν πολύτιμη η γνώμη κάποιων φίλων. Της συγγραφέως και μεταφράστριας Μπελίκας Κουμπάρηλη που έκανε την επιμέλεια του κειμένου και του ποιητή και κριτικού Χρίστου Παπαγεωργίου που βρήκε τον τίτλο του βιβλίου και μου πρότεινε να το εκδώσω στην "Κίχλη". Πράγματι, μέσα σε δύο μήνες η εκδότρια της "Κίχλης", η κυρία Γιώτα Κρισσέλη, μου απάντησε θετικά και όλα πήραν το δρόμο τους».

- Είναι εύκολο να ζήσει κανείς στην Ελλάδα ως συγγραφέας;

«Ούτε για αστέιο. Και μάλιστα αυτό το όνειρο με το οποίο τρέφονται ορισμένοι νέοι συγγραφείς αποτελεί μεγάλη παγίδα. Προσωπικά το ότι δεν περιμένω να ζήσω από τα βιβλία μου με απελευθερώνει. Δεν πιέζομαι να γράψω, ούτε έχω αγωνία αν πουλήσει».

- Το ίδιο ισχύει και στη συγγραφή παιδικών βιβλίων;

«Φυσικά. Κατ' αρχήν θεωρώ ισότιμα και τα δύο είδη. Ακόμη και στα παιδικά μου βιβλία η θεματολογία θα έλεγα ότι είναι αντιεμπορική. Συνιστά μεγάλη πρόκληση και τιμή να εισέρχεσαι στην ψυχολογία και την ασυώτητα ενός παιδιού».

- Γιατί στην Ελλάδα σπανίζει ο συγγραφέας που θα ζει αποκλειστικά από την Τέχνη του;

«Γιατί η αγορά στην Ελλάδα είναι πολύ μικρή. Πρόσφατα μια έρευνα του ΕΚΕΒΙ κατέγραψε ότι το 50% των Ελλήνων, πέρα από τα σχολικά τους εγχειρίδια, δεν έχει διαβάσει ούτε ένα βιβλίο στη ζωή του. Όταν το είπα αυτό σε μια εκδήλωση στη Φινλανδία με κοιτούσαν όλοι με ανοιχτό το στόμα. Τι να πεις όταν στη χώρα τους, μία παρόμοια έρευνα κατέγραφε ότι ο μισός πληθυσμός είχε επισκεφθεί τον προηγούμενο μήνα μία έκθεση Μοντέρνας Τέχνης.»

- Τότε, γιατί δεν πάνε καλά τα βιβλία μας που μεταφράζονται στο εξωτερικό;

«Εκεί ο ανταγωνισμός είναι τεράστιος. Είναι σαν τους γνωστούς ηθοποιούς μας που πηγαίνουν στο Χόλιγουντ και γυρνούν με άδεια χέρια. Ένας λόγος που συμβαίνει αυτό θεωρώ ότι είναι το γεγονός ότι ψάχνουμε έναν καλό μεταφραστή για να σου προωθήσει το βιβλίο και όχι έναν ατζέντη. Η δουλειά του μεταφραστή είναι άλλη. Όλη η διαδικασία δηλαδή γίνεται λάθος. Πολλές φορές μάλιστα όλο αυτό το παιχνίδι της μετάφρασης ενός ελληνικού βιβλίου στο εξωτερικό είναι θέμα εγχώριων εντυπώσεων».

- Τι εννοείτε;

«Πάει κάποιος το βιβλίο του σε μια ομάδα φοιτητών, μεταφράζεται, τυπώνεται από το πανεπιστήμιο σε 700 αντίτυπα, τα 400 πάνε στους φοιτητές, τα 300 σε κάποια αποθήκη και στο βιογραφικό καταγράφεται για παράδειγμα ότι το βιβλίο σου μεταφράστηκε στα αγγλικά ή στα ισπανικά κ.ο.κ. Πολύ σύνθηδες είναι επίσης να μεταφραστεί από έναν ασήμαντο εκδοτικό οίκο χωρίς καμιά διανομή».

- Το βιβλίο σας άπτεται της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας. Μπορείτε να φανταστείτε να το διαβάζει ένας αναγνώστης από τη Βόρεια Ευρώπη;

«Κατ' αρχάς θα ήθελα να σας πω ότι προτού ακόμη βραβευθεί υπήρξε προχωρημένο ενδιαφέρον από εκδοτικό οίκο στην Ιταλία και στην Ισπανία. Δεν μπορώ να απαντήσω στο ερώτημά σας με βεβαιότητα, αλλά ελπίζω αν μη τι άλλο να τους προβληματίσει και να τους συγκινήσει. Η αλήθεια φυσικά είναι ότι βρίσκεται πιο κοντά σε ένα Βαλκάνιο ή Μεσογειακό αναγνώστη».

- Θα μπορούσε να ανήκει ο ήρωάς σας στη Χρυσή Αυγή;

«Στέλεχος δεν θα μπορούσε να είναι καθώς δεν έχει βιαιοπραγήσει ποτέ στη ζωή του. Ενδεχομένως ψηφοφόρος, καθώς είναι σε μεγάλο βαθμό υποκριτής, και απαιθευτός, με κόμπλεξ ανωτερότητας προς τους Βαλκάνιους και κατωτερότητας προς τους Βορειοευρωπαίους. Όπως ακριβώς οι πολιτικοί μας που μεταμορφώνονται σε κοινοτάρχες όταν κάθονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και ψηλώνουν όταν επιστρέφουν εντός των συνόρων».

- Θέλετε να μου πείτε δυο λόγια για τις αντιφάσεις και την υποκρισία του μέσου Έλληνα;

«Τι να πρωτοπείς; Η ζωή του μέσου Έλληνα είναι γεμάτη αντιφάσεις. Διάβαζα πρόσφατα στον ξένο Τύπο έναν δημοσιογράφο να καταγράφει τις εντυπώσεις του από την Ελλάδα, όπου ένας ταξιτζής, μια γραφική φιγούρα όπως την περιέγραφε στο άρθρο, αφού βλαστήμησε για την κίνηση στο δρόμο, αμέσως μετά, περνώντας από μια εκκλησία, έκανε με ευλάβεια το σταυρό του».

	Ταυτότητες Ελευθεροτυπία	Για την εταιρεία Επενδυτικές σχέσεις Οικονομικά Στοιχεία & Πληροφορίες Financial Statements & Information	Εμπορική ανάπτυξη Διαφήμιση στο enel.gr Διαφήμιση στα έντυπα	Διευθύνσεις Blog συντακτών Ξένος Τύπος	Σχετικά Όροι χρήσης Υλοποίηση Επικοινωνία
--	------------------------------------	---	---	---	---

▲ Αρχή

© 2013 X.K. Τεγόπουλος Εκδόσεις Α.Ε.